

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 515/97

av den 13 mars 1997

**om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter
och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt
tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 43 och 235 i detta,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken⁽¹⁾, särskilt artikel 8.3 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag⁽²⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽³⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽⁴⁾, och

med beaktande av följande:

Bekämpningen av bedrägerier som rör tullunionen och den gemensamma jordbrukspolitiken kräver ett nära samarbete mellan de administrativa myndigheter i varje medlemsstat som är ansvariga för genomförandet av de bestämmelser som har antagits på dessa två områden. Dessutom krävs ett lämpligt samarbete mellan dessa nationella myndigheter och kommissionen, som är ansvarig för att övervaka tillämpningen av fördraget och av de bestämmelser som antagits med stöd av detta. Ett effektivt samarbete inom detta område stärker särskilt skyddet av gemenskapens finansiella intressen.

Det bör därför fastställas regler enligt vilka medlemsstaternas administrativa myndigheter måste bistå varandra och samarbeta med kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen samt ett rättsligt skydd av gemenskapens finansiella intressen, särskilt genom att förebygga och utreda överträ-

delser av denna lagstiftning och upptäcka varje verksamhet som strider eller förefaller att strida mot dessa regler.

Genom rådets förordning (EEG) nr 1468/81 av den 19 maj 1981 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter samt om samarbete mellan de förra och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen⁽⁵⁾ upprättades i detta avseende ett system av nära samarbete mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och kommissionen. Detta system har visat sig vara effektivt.

Trots detta har erfarenheten visat att det är nödvändigt att ersätta förordning (EEG) nr 1468/81 i sin helhet i syfte att förstärka samarbetet såväl mellan de av medlemsstaternas administrativa myndigheter som är ansvariga för att genomföra de bestämmelser som har antagits inom området för tullunionen och den gemensamma jordbrukspolitiken, som mellan dessa myndigheter och kommissionen. I detta syfte bör nya bestämmelser fastställas på gemenskapsnivå.

Införandet av gemenskapsbestämmelser om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen skall inte påverka tillämpningen av 1967 års konvention om ömsesidigt bistånd mellan tullmyndigheterna inom de områden som fortfarande uteslutande hör till medlemsstaternas kompetensområde. Dessa gemenskapsbestämmelser skall för övrigt inte påverka medlemsstaternas genomförande av de regler som avser ömsesidigt bistånd i straffrättsliga frågor.

Dessutom är de allmänna gemenskapsbestämmelserna om upprättandet av ett system av ömsesidigt bistånd och samarbete mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och mellan dessa och kommissionen inte tillämpliga om de överlappar de bestämmelser som fastställs genom särskilda förordningar, med mindre än att de

⁽¹⁾ EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2048/88 (EGT nr L 185, 15.7.1988, s. 1).

⁽²⁾ EGT nr C 56, 26.2.1993, s. 1, EGT nr C 262, 28.9.1993, s. 8 och EGT nr C 80, 17.3.1994, s. 12.

⁽³⁾ EGT nr C 20, 24.1.1994, s. 85 och yttrande av den 16 januari 1997 (EGT nr C 33, 3.2.1997).

⁽⁴⁾ EGT nr C 161, 14.6.1993, s. 15.

⁽⁵⁾ EGT nr L 144, 2.6.1981, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EEG) nr 945/87 (EGT nr L 90, 2.4.1987, s. 3).

allmänna bestämmelserna förbättrar eller förstärker det administrativa samarbetet. Införandet av tullens informationssystem, i synnerhet, skall inte på något sätt påverka medlemsstaternas skyldighet att lämna upplysningar till kommissionen, såsom anges i bl.a. förordningarna (EEG, Euratom) nr 1552/89⁽¹⁾ och (EEG) nr 595/91⁽²⁾, eller den vedertagna användningen av informationsblad om bedrägeri för spridning av information av gemenskapsintresse.

Ett förstärkt samarbete mellan medlemsstaterna kräver att undersökningar och andra åtgärder som genomförs av de behöriga organen samordnas. Det är därför nödvändigt att medlemsstaterna lämnar närmare upplysningar till kommissionen.

Kommissionen skall säkerställa att ekonomiska aktörer behandlas likvärdigt och att medlemsstaternas tillämpning av systemet för ömsesidig administrativ hjälp inte leder till diskriminering mellan ekonomiska aktörer i olika medlemsstater.

Det är lämpligt att fastställa medlemsstaternas skyldigheter enligt systemet för ömsesidigt administrativt bistånd i de fall då företrädare för medlemsstaternas nationella förvaltningar med godkännande eller på uppdrag av en juridisk myndighet genomför undersökningar om tillämpningen av tull- och jordbrukslagstiftningen.

Behörigheten för nationella företrädare som genomför undersökningar i en annan medlemsstat bör fastställas. Det bör också utfärdas bestämmelser enligt vilka företrädare för kommissionen skall kunna vara närvarande vid nationella undersökningar avseende ömsesidigt administrativt bistånd, när så är lämpligt, och deras behörighet skall fastställas.

För ett framgångsrikt administrativt samarbete måste kommissionen underrättas om den information som utväxlas mellan medlemsstaterna och tredje länder i de fall som är av särskilt intresse för gemenskapen.

För att säkerställa ett snabbt och systematiskt utbyte av den information som meddelats kommissionen är det nödvändigt att skapa ett datoriserat tullinformationssystem

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89 av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT nr L 155, 7.6.1989, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 2729/94 (EGT nr L 293, 12.11.1994, s. 5).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 595/91 av den 4 mars 1991 om oriktigheter och återvinning av belopp som felaktigt har utbetalats i samband med finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitikerna och om organisationen av ett informationssystem på detta område och om upphävande av förordning (EEG) nr 283/72 (EGT nr L 67, 14.3.1991, s. 11).

på gemenskapsnivå. I samband därmed är det också viktigt att känsliga uppgifter avseende bedrägerier och oegentligheter rörande tull och jordbruk lagras i en central databas som är tillgänglig för medlemsstaterna, samtidigt som skretesskyddet för de uppgifter som utbyts respekteras, särskilt vad gäller personuppgifter. På grund av hur känslig frågan av berättigade skäl är måste klara och entydiga bestämmelser fastställas för att skydda den enskildes frihet.

Tullmyndigheterna skall dagligen tillämpa både gemenskapsbestämmelser och icke-gemenskapsbestämmelser. Det är därför lämpligt att det finns en gemensam grundval för tillämpningen av dessa bestämmelser.

De uppgifter som utbyts kan avse fysiska personer, och inom denna förordnings tillämpningsområde skall därför principer om skydd av personer i samband med automatisk eller annan behandling av personuppgifter införas. Principerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽³⁾ bör samtidigt, och i enlighet med det direktivets termer och villkor, preciseras och kompletteras i denna förordning. I avvaktan på tillämpningen av nationella åtgärder för att omsätta detta direktiv är det lämpligt att vissa medlemsstater, som för närvarande inte har några skyddsbestämmelser för icke databehandlade uppgifter, befrias från tillämpningen av denna förordning vad gäller dessa uppgifter.

För att kunna delta i tullinformationssystemet bör medlemsstaterna och kommissionen lagstifta om individers rättigheter och friheter avseende behandling av personuppgifter. Det är viktigt att medlemsstaterna och kommissionen, i avvaktan på tillämpningen av nationella åtgärder för att omsätta direktiv 95/46/EG, säkerställer en skyddsnivå som överensstämmer med principerna i det direktivet.

För att säkerställa ett tillräckligt skydd av de berörda personernas rättigheter är det nödvändigt att garantera en oberoende övervakning av den behandling av personuppgifter som finns i tullinformationssystemet såväl på medlemsstatsnivå som med avseende på kommissionen.

Kommissionen bör lämpligen i nära samarbete med medlemsstaterna underlätta inrättandet och handhavandet av datasystemen i medlemsstaterna.

⁽³⁾ EGT nr L 281, 23.11.1995, s. 31.

Kommissionen bör underrättas om rättsliga och administrativa förfaranden till följd av överträdelse av tull- eller jordbrukslagstiftningen.

För att verkställa vissa bestämmelser i denna förordning, att möjliggöra inrättandet av tullinformationssystemet och dess tillämpning samt att undersöka eventuella svårigheter i samband med utvecklingen av det administrativa samarbetet som föreskrivs i denna förordning, bör en kommitté upprättas.

Bestämmelserna i denna förordning avser såväl tillämpningen av bestämmelserna om den gemensamma jordbrukspolitiken som tillämpningen av tulllagstiftningen. Det system som upprättas genom denna förordning utgör en fullständig gemenskapsenhet. Eftersom de fördragsbestämmelser som avser tullfrågor inte bemyndigar gemenskapen att upprätta ett sådant system måste artikel 235 åberopas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs hur de administrativa myndigheter som i medlemsstaterna är ansvariga för genomförandet av tull- och jordbrukslagstiftningen skall samarbeta med varandra och med kommissionen för att säkerställa att denna lagstiftning efterlevs inom ramen för ett gemenskapssystem.

2. Bestämmelserna i denna förordning skall inte tillämpas i den mån de överlappar särskilda bestämmelser i annan lagstiftning om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen med avseende på genomförandet av tull- och jordbrukslagstiftningen.

Artikel 2

1. I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- *tulllagstiftningen*: alla gemenskapsbestämmelser och bestämmelser för tillämpningen av gemenskapslagstiftningen för import, export, transitering och förvaring av varor som är föremål för handel mellan medlemsstaterna och tredje land, samt mellan medlemsstater vad beträffar varor som inte har gemenskapsstatus enligt artikel 9.2 i fördraget, eller som är föremål för ytterligare kontroller och undersökningar för att erhålla gemenskapsstatus.
- *jordbrukslagstiftning*: alla bestämmelser som antagits inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och den särskilda lagstiftning som antagits med

anseende på varor som framställts genom bearbetning av jordbruksprodukter.

- *ansökande myndighet*: den behöriga myndigheten i en medlemsstat som gör en framställan om bistånd.
- *anmodad myndighet*: den behöriga myndighet i en medlemsstat till vilken en framställan om bistånd riktas.
- *administrativ undersökning*: all övervakning, kontroll och andra åtgärder som vidtas av anställda hos de administrativa myndigheter som avses i artikel 1.1 i utöandet av sina uppdrag i syfte att säkerställa en riktig tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen och, i förekommande fall, i syfte att kontrollera oegentligheterna hos verksamheter som förefaller att bryta mot denna lagstiftning, med undantag för åtgärder som vidtas på begäran av en juridisk myndighet eller under dennes kontroll. Termen "administrativ undersökning" omfattar även de tjänstesor som avses i artikel 20.
- *persnouppgifter*: alla uppgifter som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person. En person betraktas som identifierbar om han direkt eller indirekt kan identifieras, särskilt genom hänvisning till ett identifikationsnummer eller en eller flera särskilda faktorer hänförliga till hans egen fysiska, fysiologiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet.

2. Varje medlemsstat skall till de övriga medlemsstaterna och till kommissionen överlämna en förteckning över de behöriga myndigheter som har utsetts för tillämpningen av denna förordning.

I denna förordning avses med *behöriga myndigheter* de myndigheter som utses i enlighet med första stycket.

Artikel 3

Om de nationella myndigheterna med anledning av en ansökan om administrativt bistånd eller en underrättelse på grundval av denna förordning beslutar att vidta åtgärder som innefattar vissa element som endast kan genomföras efter godkännande eller på begäran av en juridisk myndighet, skall, som en del av det administrativa samarbetet som föreskrivs i denna förordning, följande överlämnas:

- alla uppgifter som sålunda erhålls avseende tillämpningen av tull- och jordbrukslagstiftningen, eller åtminstone
- de nödvändiga delar av akten som gör det möjligt att hejda ett bedrägligt beteende.

En sådan underrättelse skall emellertid först godkännas av den rättsliga myndighet om ett sådant godkännande är nödvändigt enligt nationell rätt.

AVDELNING I

BISTÅND PÅ BEGÄRAN

Artikel 4

1. På begäran av den ansökande myndigheten skall den anmodade myndigheten till denna överföra alla upplysningar som kan bidra till att säkerställa att bestämmelserna i tull- och jordbrukslagstiftningen följs, särskilt bestämmelserna avseende

— Tillämpningen av tullar och avgifter med motsvarande verkan samt jordbruksavgifter och andra avgifter som föreskrivs enligt den gemensamma jordbrukspolitiken eller de särskilda ordningar som är tillämpliga på vissa varor som härstammar från förädlingen av jordbruksvaror.

— Åtgärder som omfattas av det finansieringssystem som handhas av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.

2. För att erhålla de begärda upplysningarna skall den anmodade myndigheten eller den administrativa myndighet som den har vänt sig till, gå till väga som om den handlade för egen räkning eller på begäran av en annan myndighet i sitt eget land.

Artikel 5

På begäran av den ansökande myndigheten skall den anmodade myndigheten förse denna med alla intyg, dokument eller bestyrkta kopior av dokument som den har eller får på det sätt som anges i artikel 4.2, och som avser verksamheter som omfattas av tull- eller jordbrukslagstiftningen.

Artikel 6

1. På begäran av den ansökande myndigheten skall den anmodade myndigheten, under iakttagande av de bestämmelser som är i kraft i den medlemsstat där den är belägen, delge eller låta delge mottagaren alla handlingar eller beslut som härrör från de administrativa myndigheterna och som gäller tillämpningen av tull- och jordbrukslagstiftningen.

2. Begäran om delgivning, med angivande av ämnet för den handling eller det beslut som skall delges, skall åtföljas av en översättning till det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen, utan att det påverkar denna myndighets rätt att avstå från denna översättning.

Artikel 7

På begäran av den ansökande myndigheten skall den anmodade myndigheten inom sitt verksamhetsområde så

långt som möjligt särskilt övervaka, eller låta särskilt övervaka följande:

- a) Personer beträffande vilka det finns skäligen grund att anta att de överträder tull- eller jordbrukslagstiftningen och särskilt dessa personers förflyttningar.
- b) Platser där varor lagras på ett sådant sätt att det finns skäligen grund att anta att de är avsedda för överträdelser av tull- och jordbrukslagstiftningen.
- c) Förflyttningar av varor som anmälts eventuellt vara föremål för överträdelser av tull- eller jordbrukslagstiftningen.
- d) Transportmedel beträffande vilka det finns skäligen grund att anta att de används för handlingar som strider mot tull- eller jordbrukslagstiftningen.

Artikel 8

På begäran av den ansökande myndigheten skall den anmodade myndigheten tillhandahålla denna alla upplysningar som den är i besittning av eller som den erhåller på det sätt som avses i artikel 4.2, särskilt i form av rapporter och andra dokument eller vidimerade kopior eller utdrag av dessa rapporter eller dokument, avseende upptäckta eller planerade verksamheter som strider mot, eller förefaller den ansökande myndigheten att strida mot tull- eller jordbrukslagstiftningen eller, i förekommande fall, avseende resultat av den särskilda övervakning som genomförs i enlighet med artikel 7.

Emellertid skall originaldokument och föremål endast utlämnas om detta inte strider mot gällande lagstiftning i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen.

Artikel 9

1. På begäran av den ansökande myndigheten skall den anmodade myndigheten på lämpligt sätt genomföra, eller låta genomföra, administrativa undersökningar avseende handlingar som strider mot, eller förefaller den ansökande myndigheten att strida mot, tull- eller jordbrukslagstiftningen.

För att utföra dessa administrativa undersökningar skall den anmodade myndigheten eller den administrativa myndighet som den ansökande myndigheten vänt sig till, gå till väga som om den handlade för egen räkning eller på begäran av en annan myndighet i det egna landet.

Den anmodade myndigheten skall meddela den ansökande myndigheten resultaten av dessa administrativa undersökningar.

2. Efter överenskommelse mellan den ansökande myndigheten och den anmodade myndigheten får personal som utsetts av den ansökande myndigheten vara närvarande vid de administrativa undersökningar som avses i punkt 1.

Administrativa undersökningar skall alltid genomföras av personal av den anmodade myndigheten. Den ansökande myndighetens personal får inte på eget initiativ utöva de kontrollbefogenheter som personal från den anmodade myndigheten har. De skall emellertid ha tillgång till samma lokaler och samma dokument som den anmodade myndighetens personal har, genom dessas förmedling och endast för att den administrativa undersökningen skall kunna genomföras.

Om nationell straffrättslig lagstiftning förbehåller vissa åtgärder för viss personal som särskilt anges i nationell lag, skall den ansökande myndighetens personal inte delta i dessa åtgärder. I vart fall skall de inte delta vid husrannsakan eller vid formella förhör av personer vid straffrättsliga förfaranden. De skall emellertid ha tillgång till den information som därvid erhålls enligt de villkor som fastställs i artikel 3.

Artikel 10

Efter överenskommelse mellan den ansökande myndigheten och den anmodade myndigheten och i överensstämmelse med de bestämmelser som fastställts av den anmodade myndigheten, får den personal som vederbörligen godkänts av den ansökande myndigheten, från de kontor där de administrativa myndigheterna utövar sin verksamhet i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen, erhålla de upplysningar om tillämpningen av tull- och jordbrukslagstiftningen som den ansökande myndigheten behöver och som finns i den dokumentation som personalen vid dessa kontor har tillgång till. Denna personal skall ha rätt att ta kopior av denna dokumentation.

Artikel 11

Den ansökande myndighetens personal som befinner sig i en annan medlemsstat i enlighet med artikel 9 och 10 skall alltid kunna förete en fullmakt som fastslår deras identitet och officiella funktioner.

Artikel 12

Utredningsresultat, intyg, uppgifter, dokument, bestyrkta kopior och alla upplysningar som den anmodade myndighetens personal erhåller och överlämnar till den ansökande myndigheten rörande det bistånd som föreskrivs i artiklarna 4–11, får åberopas som bevismaterial av de behöriga organen i den ansökande myndighetens medlemsstat.

AVDELNING II

BISTÅND PÅ EGET INITIATIV

Artikel 13

De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat skall på de villkor som fastställs i artikel 14 och 15 bistå de behö-

riga myndigheterna i övriga medlemsstater utan föregående begäran av dessa myndigheter.

Artikel 14

Om det anses lämpligt för att säkerställa efterlevnaden av tull- och jordbrukslagstiftningen, skall varje medlemsstats behöriga myndigheter

- a) så långt som möjligt genomföra eller låta genomföra den särskilda övervakning som anges i artikel 7,
- b) överlämna till de behöriga myndigheterna i de övriga berörda medlemsstaterna alla tillgängliga upplysningar, särskilt i form av rapporter och andra dokument eller bestyrkta kopior eller utdrag av dessa rapporter och dokument avseende handlingar som strider mot, eller förefaller dem att strida mot tull- eller jordbrukslagstiftningen.

Artikel 15

De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat skall omedelbart till behöriga myndigheter i övriga berörda medlemsstater översända alla relevanta upplysningar avseende verksamhet som strider mot, eller förefaller dem att strida mot tull- eller jordbrukslagstiftningen, särskilt upplysningar om de varor som omfattas av denna lagstiftning och de nya sätt eller metoder som används för att bedriva dessa verksamheter.

Artikel 16

De upplysningar som erhålls av en medlemsstats personal och som överlämnas till en annan medlemsstat rörande det bistånd på eget initiativ som föreskrivs i artiklarna 13–15, får åberopas som bevismaterial av de behöriga organen i den medlemsstat som erhåller upplysningarna.

AVDELNING III

FÖRHÅLLANDE TILL KOMMISSIONEN

Artikel 17

1. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat skall till kommissionen överlämna följande upplysningar så snart de är tillgängliga för dem:

- a) Alla uppgifter som de anser vara relevanta avseende
 - varor som har varit eller misstänkts att ha varit föremål för överträdelser av tull- eller jordbrukslagstiftningen,
 - metoder eller förfaranden som har använts eller misstänkts att ha använts vid överträdelser av tull- eller jordbrukslagstiftningen,

- ansökningar om bistånd, vidtagna åtgärder och de uppgifter som utväxlats med tillämpning av artiklarna 4–16, som kan avslöja bedrägliga beteenden inom områdena tull och jordbruk.
- b) Alla upplysningar om otillräckligheter eller brister i tull- och jordbrukslagstiftningen som genom tillämpningen av den lagstiftningen blivit uppenbara eller kunnat antas.
2. Kommissionen skall så snart den har tillgång härtill överlämna alla uppgifter som gör det möjligt för dem att säkerställa att tull- och jordbrukslagstiftningen efterlevs, till de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat.

Artikel 18

1. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat upptäcker verksamhet som strider mot, eller förefaller dem att strida mot tull- och jordbrukslagstiftningen, och vilken är särskilt relevant och på gemenskapsnivå, speciellt

- om de har, eller kan ha, förgreningar i andra medlemsstater, eller
- om dessa myndigheter finner det sannolikt att liknande verksamheter också har genomförts i andra medlemsstater,

skall myndigheterna så snart som möjligt, antingen på eget initiativ eller på motiverad begäran från kommissionen, till kommissionen överlämna alla uppgifter som behövs i form av dokument eller kopior eller utdrag av dokument för att fastställa fakta, så att kommissionen kan samordna medlemsstaternas åtgärder.

Kommissionen skall överlämna dessa uppgifter till de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna.

2. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat åberopar punkt 1, behöver de inte överlämna den information som föreskrivs i artiklarna 14 b och 15 till de behöriga myndigheterna i de övriga berörda medlemsstaterna.
3. På motiverad begäran från kommissionen skall de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna handla på sätt som föreskrivs i artiklarna 4–8.
4. Om kommissionen anser att oegentligheter har ägt rum i en eller flera medlemsstater skall den underrätta den eller de berörda medlemsstaterna därom, och den medlemsstaten eller de medlemsstaterna skall så snart som möjligt genomföra en administrativ undersökning, vid vilken representanter från kommissionen får vara närvarande på de villkor som föreskrivs i artiklarna 9.2 och 11.

Den berörda medlemsstaten eller de berörda medlemsstaterna skall fortast möjligt till kommissionen överlämna resultatet av denna undersökning.

5. Kommissionens representanter får inhämta de upplysningar som anges i artikel 10 på de villkor som fastställs i den artikeln efter överenskommelse.

6. Denna artikel påverkar inte kommissionens rätt till information och kontroll på grund av annan gällande lagstiftning.

AVDELNING IV

FÖRBINDELSER MED TREDJE LÄNDER

Artikel 19

Den information som erhålls enligt denna förordning får överlämnas till tredje land i samband med samordnade åtgärder, under förbehåll av att det berörda tredje landet juridiskt förbundit sig att lämna nödvändig hjälp att samla bevismaterial avseende verksamhet som förefaller att strida mot tull- eller jordbrukslagstiftningen, eller att fastställa omfattningen av den verksamhet som har befunnits strida mot den lagstiftningen, förutsatt att de behöriga myndigheter som lämnat upplysningarna samtycker i överensstämmelse med deras interna bestämmelser vad gäller överlämnandet av personuppgifter till tredje länder.

Upplysningarna skall antingen överlämnas av kommissionen eller av medlemsstaterna som en del av de samordnade åtgärder som avses i första stycket; i vart fall skall lämpliga åtgärder vidtas i det berörda tredje landet för att säkerställa en skyddsnivå motsvarande den som föreskrivs i artikel 45.1 och 45.2.

Artikel 20

1. För att uppnå målen med denna förordning får kommissionen, på de villkor som anges i artikel 19 och i samordning och nära samarbete med medlemsstaternas behöriga myndigheter, genomföra tjänsteresor till tredje länder för administrativt samarbete och administrativa undersökningar.
2. Tjänsteresor till tredje länder som avses i punkt 1 skall ske på följande villkor:
- a) De får företas på initiativ av kommissionen, om så är tillämpligt på grundval av upplysningar som lämnas av Europaparlamentet, eller på begäran av en eller flera medlemsstater.
 - b) De skall genomföras av representanter för kommissionen som utsetts för detta ändamål, och av personal som utsetts för detta ändamål av den eller de berörda medlemsstaterna.

c) De får också, om kommissionen och de berörda medlemsstaterna godkänner det, genomföras på kommissionens vägnar av personal från en medlemsstat, särskilt enligt ett bilateralt biståndsavtal med ett tredje land; i detta fall skall kommissionen underrättas om resultaten av resan.

d) Kostnaderna för resan skall betalas av kommissionen.

3. Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna och Europaparlamentet om resultaten av de tjänsteresor som genomförs i enlighet med denna artikel.

Artikel 21

1. De utredningsresultat och uppgifter som erhålls inom ramen för de tjänsteresor som avses i artikel 20, särskilt de dokument som överlämnats av de behöriga myndigheterna i de berörda tredje länderna, skall behandlas i enlighet med artikel 45.

2. Artikel 12 skall också tillämpas på de utredningsresultat och uppgifter som avses i punkt 1.

3. Originaldokument eller bestyrkta kopior av dessa, som skall användas i enlighet med artikel 12, skall av kommissionen översändas till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna på dessas begäran.

Artikel 22

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de uppgifter som utbyts inom ramen för det ömsesidiga administrativa biståndet med tredje länder så snart detta, i enlighet med artikel 18.1, är särskilt viktigt för att tull- och jordbrukslagstiftningen enligt denna förordning skall fungera väl och när uppgifterna omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.

AVDELNING V

TULLINFORMATIONSSYSTEM

Kapitel 1

Upprättandet av ett tullinformationssystem

Artikel 23

1. Härmed upprättas ett informationssystem fört med hjälp av automatisk databehandling, Tullinformationssystemet, nedan kallat "TIS", för att tillgodose behoven hos de administrativa myndigheter som är ansvariga för tillämpningen av tull- och jordbrukslagstiftningen samt hos kommissionen.

2. Ändamålet med TIS skall vara att i enlighet med bestämmelserna i denna förordning lämna hjälp för att förebygga, utreda och beivra överträdelser av tull- eller jord-

brukslagstiftningen genom att påskynda informations-spridningen och därmed öka effektiviteten av samarbets- och kontrollförfaranden av de behöriga myndigheter som avses i denna förordning.

3. Medlemsstaternas tullmyndigheter får använda TIS materiella infrastruktur i samband med det tullsamarbete som avses i artikel K 1.8 i Fördraget om Europeiska unionen.

I sådana fall skall kommissionen säkerställa den tekniska driften av denna infrastruktur.

4. Kommissionen skall med tillämpning av det förfarande som anges i artikel 43.2 fastställa de verksamheter rörande tillämpningen av jordbrukslagstiftningen som kräver att uppgifter införs i TIS.

5. Det utbyte av uppgifter som föreskrivs i artiklarna 17 och 18 omfattas inte av bestämmelserna i denna avdelning.

6. Medlemsstaterna och kommissionen, nedan kallade "TIS-parter" skall delta i TIS enligt de villkor som fastställs i denna avdelning.

Kapitel 2

Drift och användning av TIS

Artikel 24

TIS skall bestå av en central databas och skall vara åtkomlig via terminaler som placerats i varje medlemsstat och hos kommissionen. Systemet skall uteslutande omfatta de uppgifter som är nödvändiga för att uppfylla dess syfte såsom det fastställts i artikel 23.2, inbegripet personuppgifter, inom följande kategorier:

- Varor.
- Transportmedel.
- Företag.
- Personer.
- Utvecklingen vad avser bedrägeri.
- Tillgång till expertis.

Artikel 25

De uppgifter som skall ingå i TIS inom var och en av kategorierna a–f i artikel 24 skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 43.2, i den utsträckning som detta är nödvändigt för att uppnå systemets mål. Personuppgifter skall aldrig innefattas i kategorierna e och f. I kategorierna a–d skall de ingående personuppgifterna inte omfatta mera än följande:

- Efternamn, namn som ogift, förnamn och pseudonym.
- Födelsedatum och födelseort.

- c) Medborgarskap.
- d) Kön.
- e) Särskilda bestående fysiska kännetecken.
- f) Anledningen till att uppgifterna förts in.
- g) Föreslagna åtgärder.
- h) En varningskod som anger att personen tidigare har varit beväpnad, våldsam eller är flyktbenägen.
- i) Transportmedlets registreringsnummer.

Personuppgifter om ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös tro, filosofisk övertygelse, fackföreningstillhörighet samt uppgifter om hälsa eller sexualliv får inte i något fall anges.

Artikel 26

Följande principer skall iakttas vid genomförandet av TIS när det gäller personuppgifter:

- a) Insamlingen och varje annan åtgärd för behandling av uppgifter skall genomföras på ett korrekt och lagenligt sätt.
- b) Uppgifterna skall insamlas för de ändamål som anges i artikel 23.2 och skall inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål.
- c) Uppgifterna skall vara adekvata, relevanta och inte gå längre än vad som krävs för de ändamål för vilka de behandlas.
- d) Uppgifterna skall vara exakta och, om så behövs, uppdaterade.
- e) Uppgifterna skall inte lagras på ett sätt som gör det möjligt att identifiera de berörda personerna under längre tid än vad som behövs för de eftersträvade ändamålen.

Artikel 27

1. Uppgifter i kategorierna a–d i artikel 24 skall införas i TIS endast för observation och rapportering, diskret övervakning eller särskilda kontroller.

2. För de åtgärder som avses i punkt 1 får personuppgifter inom kategorierna a–d i artikel 24 införas i TIS endast om det, särskilt på grundval av tidigare illegal verksamhet, finns faktiska bevis som tyder på att den berörda personen har utövat, utövar eller kommer att utöva verksamhet som strider mot tull- eller jordbrukslagstiftningen, vilken är särskilt relevant på gemenskapsnivå.

Artikel 28

1. Om de åtgärder som avses i artikel 27.1 genomförs får följande uppgifter, helt eller delvis, insamlas och överlämnas till den TIS-part som har föreslagit åtgärderna:

- a) Det faktum att varan, transportmedlet, företaget eller den berörda personen inte har lokaliserats.
- b) Platsen, tiden och orsaken till kontrollen.
- c) Resrutten och resans destination.
- d) Personer som medföljer den berörda personen, eller transportmedlets passagerare.
- e) Använt transportmedel.
- f) Medförda föremål.
- g) De omständigheter genom vilka varan, transportmedlet, företaget eller personen upptäckts.

Om dessa uppgifter insamlas i samband med diskret övervakning, bör åtgärder vidtas för att säkerställa att övervakningens konfidentiella natur inte äventyras.

2. I samband med de särskilda kontroller som avses i artikel 27.1 får personer, transportmedel och föremål undersökas i den utsträckning som det är förenligt och i överensstämmelse med lagar, förordningar och förfaranden i den medlemsstat där undersökningen äger rum. Om de särskilda kontrollerna inte tillåts enligt lagstiftningen i någon medlemsstat, skall denna medlemsstat automatiskt omvandla dem till observationer och rapportering eller diskret övervakning.

Artikel 29

1. Den direkta tillgången till uppgifter i TIS skall vara förbehållen uteslutande de nationella myndigheter som varje medlemsstat anger och de tjänster som anges av kommissionen. Dessa nationella myndigheter skall vara tullmyndigheter, men kan också inbegripa andra myndigheter som enligt den berörda medlemsstatens lagar, förordningar och förfaranden är behöriga att handla i syfte att uppnå det ändamål som anges i artikel 23.2.

2. Varje medlemsstat skall till kommissionen översända en förteckning över de behöriga myndigheter som skall ha direkt tillgång till TIS, varvid det för varje myndighet skall anges vilka uppgifter den får tillgång till och för vilka ändamål.

Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om detta. Den skall också underrätta samtliga medlemsstater om alla motsvarande uppgifter rörande kommissionstjänster som är behöriga att ha tillgång till TIS.

Förteckningen över de nationella myndigheter och de kommissionstjänster som sålunda angivits skall av kommissionen offentliggöras för kännedom i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

3. Oaktat bestämmelserna i punkterna 1 och 2 får rådet på förslag av kommissionen besluta att ge internationella eller regionala organisationer tillgång till TIS, förutsatt att, om så är tillämpligt, ett protokoll samtidigt upprättas med dessa organisationer i överensstämmelse med artikel 7.3 i konventionen mellan Europeiska unionens medlemsstater om användning av informationsteknologi vad avser tull. För att fatta detta beslut skall särskilt beaktas alla befintliga bilaterala arrangemang eller gemenskapsarrangemang och om dataskyddet är korrekt.

Artikel 30

1. TIS-parter får endast använda de uppgifter som de erhåller från TIS för att uppnå det ändamål som anges i artikel 23.2, men får emellertid använda dem för administrativa eller andra ändamål med tillstånd av den TIS-part som har infört uppgifterna i systemet, om inte annat följer av de villkor som angetts av denna part. En sådan användning för andra ändamål skall vara förenlig med lagar, förordningar och förfaranden i den medlemsstat som önskar att använda uppgifterna samt, om så är tillämpligt, med motsvarande bestämmelser tillämpliga på kommissionen i detta sammanhang och hänsyn skall även tas till de principer som föreskrivs i bilagan.

2. Med undantag för vad som anges i punkterna 1 och 4 i denna artikel och i artikel 29.3 får uppgifter som erhålls från TIS användas endast av de nationella myndigheter som varje medlemsstat angivit och av de tjänster som kommissionen angivit och som i enlighet med de lagar, förordningar och förfaranden som är tillämpliga på dem, är behöriga att vidta de åtgärder som syftar till att uppnå ändamålet enligt artikel 23.2.

3. Varje medlemsstat skall till kommissionen översända en förteckning över de myndigheter som avses i punkt 2.

Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om detta. Den skall också underrätta samtliga medlemsstater om motsvarande uppgifter rörande de kommissionstjänster som är behöriga att använda TIS.

Förteckningen över de myndigheter eller tjänster som sålunda angivits skall av kommissionen offentliggöras för kännedom i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

4. Uppgifter som erhålls från TIS får, med tillstånd av den medlemsstat som har lagrat uppgifterna i systemet och på de villkor som denna angivit, överlämnas till andra nationella myndigheter än dem som avses i punkt 2, till tredje länder och till internationella eller regionala organisationer som önskar använda dem. Varje medlemsstat skall vidta särskilda åtgärder för att säkerställa dessa uppgifters skydd när de överförs eller överlämnas till tjänster som är belägna utanför dess territorium.

De bestämmelser som avses i första stycket skall i tillämpliga delar användas gentemot kommissionen om den har lagrat uppgifterna i systemet.

Artikel 31

1. Införandet av uppgifter i TIS skall regleras av den uppgiftslämnande medlemsstatens lagar, förordningar och förfaranden och, i förekommande fall, av motsvarande föreskrifter tillämpliga på kommissionen i detta sammanhang, såvida inte denna förordning fastställer strängare bestämmelser.

2. Behandling av de uppgifter som erhållits från TIS, innefattande deras användning eller genomförandet av någon åtgärd som enligt artikel 27.1 föreslagits av den uppgiftslämnande TIS-parten, skall regleras av lagar, förordningar och förfaranden i den medlemsstat som behandlar eller använder dessa uppgifter och, i förekommande fall, av motsvarande föreskrifter tillämpliga på kommissionen i detta sammanhang, såvida inte denna förordning fastställer strängare bestämmelser.

Kapitel 3

Ändring av uppgifter

Artikel 32

1. Endast den uppgiftslämnande TIS-parten skall ha rätt att ändra, komplettera, rätta eller radera uppgifter som den har infört i TIS.

2. Skulle en uppgiftslämnande TIS-part upptäcka eller uppmärksammas på att de uppgifter som den har infört är oriktiga eller har införts eller behållits i strid med denna förordning, skall den ändra, komplettera, rätta eller radera dessa uppgifter på lämpligt sätt och skall informera övriga TIS-parter om detta.

3. Om en TIS-part har bevis som tyder på att en uppgift är oriktig eller har införts eller behållits i TIS i strid med denna förordning, skall den informera den uppgiftslämnande TIS-parten snarast möjligt. Denna part skall kontrollera de berörda uppgifterna och, om så är nödvändigt, utan dröjsmål rätta eller radera dem. Den uppgiftslämnande TIS-parten skall informera övriga parter om företagna rättelser eller raderingar.

4. Om en TIS-part vid införandet av uppgifter i TIS upptäcker att hans rapport strider mot en tidigare rapport i fråga om innehåll eller erforderliga åtgärder, skall han omedelbart informera den part som gjorde den tidigare rapporten. De båda parterna skall sedan försöka att lösa problemet. Om de inte kommer överens skall den första rapporten behållas, men de delar av den nya rapporten som inte står i strid med den förra skall införas i systemet.

5. Om i en medlemsstat en domstol eller en annan myndighet som utsetts för detta ändamål inom den medlemsstaten fattar ett slutligt beslut att ändra, komplettera, rätta eller radera uppgifter i TIS, skall övriga TIS-parter anpassa sina åtgärder till detta, såvida inte annat följer av andra bestämmelser i denna förordning.

Om dessa beslut av domstolar eller andra myndigheter som utsetts för detta ändamål, däribland de beslut som avses i artikel 36 vad gäller rättelse eller radering, strider mot sådana beslut, skall den medlemsstat som har infört de berörda uppgifterna radera dem från systemet.

Bestämmelserna i första stycket skall tillämpas i berörda delar om ett beslut av kommissionen om uppgifter som ingår i TIS förklaras ogiltigt av domstolen.

Kapitel 4

Bevarande av uppgifter

Artikel 33

1. Uppgifter som införts i TIS skall endast bevaras under den tid som behövs för att uppnå det syfte för vilket de infördes. Behovet att bevara dem skall omprövas minst en gång per år av den uppgiftslämnande TIS-parten.

2. Den uppgiftslämnande TIS-parten får inom omprövningsperioden besluta att bevara uppgifterna till nästa omprövning om det är nödvändigt för att uppnå syften för vilka de infördes. Utan att påverka tillämpningen av artikel 36 skall dessa uppgifter automatiskt överföras till den del av TIS till vilken tillgången är begränsad i enlighet med punkt 4, om något beslut om att behålla uppgifterna inte fattas.

3. TIS skall automatiskt och en månad i förväg underätta den uppgiftslämnande TIS-parten om att en överföring av uppgifter i TIS i enlighet med punkt 2 planeras.

4. De uppgifter som överförs i enlighet med punkt 2 skall under ett år behållas i TIS, men skall, utan att påverka tillämpningen av artikel 36, endast vara tillgängliga för en företrädare för den kommitté som avses i artikel 43 i samband med tillämpningen av punkt 4, sjunde, åttonde och nionde strecksatsen, och punkt 5 i den artikeln, samt för de tillsynsmyndigheter som avses i artikel 37. Under denna tid får uppgifterna endast tas fram för kontroll av deras riktighet och lagenlighet. Därefter skall de raderas.

Kapitel 5

Skydd av personuppgifter

Artikel 34

1. Varje TIS-part som har för avsikt att erhålla personuppgifter från eller införa sådana uppgifter i TIS, skall

senast vid tidpunkten för tillämpning av denna förordning anta nationell lagstiftning eller interna bestämmelser tillämpliga på kommissionen, för att säkerställa skydd för individens rättigheter och friheter med avseende på behandling av personuppgifter.

2. En TIS-part får endast erhålla personuppgifter från eller införa sådana uppgifter i TIS om de regler för skydd av dessa uppgifter som avses i punkt 1 har trätt i kraft. Varje medlemsstat skall också dessförinnan ha utsett en eller flera nationella tillsynsmyndigheter enligt vad som föreskrivs i artikel 37.

3. För att säkerställa en riktig tillämpning av bestämmelserna om skydd av personuppgifter enligt denna förordning skall alla medlemsstater och kommissionen anses TIS som ett system för behandling av personuppgifter, vilket är underkastat de bestämmelser som anges i punkt 1 och strängare bestämmelser i denna förordning.

De interna bestämmelser tillämpliga på kommissionen som anges i punkt 1 skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 35

1. Om inte annat följer av artikel 30.1 skall TIS-parter vara förbjudna att använda personuppgifter från TIS för andra ändamål än det som avses i artikel 23.2.

2. Uppgifter får endast kopieras för tekniska syften, förutsatt att en sådan kopia behövs för undersökningar utförda av de myndigheter som avses i artikel 29. Om inte annat följer av artikel 30.1, får personuppgifter som införts av andra medlemsstater eller av kommissionen inte kopieras från TIS till annan databehandling för vilken kommissionen eller medlemsstaterna är ansvariga.

Artikel 36

1. Individens rättigheter vad gäller personuppgifter i TIS, särskilt deras rätt till tillgång till uppgifterna skall verkställas

— i överensstämmelse med lagar, förordningar och förfaranden i den medlemsstat där dessa rättigheter åberopas,

— i överensstämmelse med de interna bestämmelser tillämpliga på kommissionen som avses i artikel 34.1.

Om detta fastställs i den berörda medlemsstatens lagar, förordningar och förfaranden, skall den nationella tillsynsmyndighet som föreskrivs i artikel 37 besluta huruvida uppgifterna skall överlämnas och förfarandet för detta.

2. En TIS-part som erhåller en ansökan om tillgång till personuppgifter får avslå ansökan, om överlämnandet av uppgifterna kan misstänkas skada förebyggandet, utredningen och beivrandet av de handlingar som strider mot tull- eller jordbrukslagstiftningen. En medlemsstat får också avslå ansökan i enlighet med föreskrifterna i lagar, förordningar och förfaranden i de fall då ett sådant avslag utgör en nödvändig åtgärd för att skydda nationell säkerhet, försvar, allmän säkerhet och individuella rättigheter och friheter. Kommissionen får avslå ansökan om detta är nödvändigt för att skydda individuella rättigheter och friheter.

Ansökan skall i vart fall avslås under den tid som observation och diskret övervakning genomförs.

3. Om de personuppgifter som är föremål för en ansökan om tillgång har införts av en annan TIS-part, skall tillgång endast tillåtas om den uppgiftslämnande parten har beretts tillfälle att yttra sig.

4. I enlighet med lagar, förordningar och förfaranden i varje medlemsstat eller med interna bestämmelser tillämpliga på kommissionen har var och en rätt att få de personuppgifter som berör honom själv rättade eller raderade av varje TIS-part, om dessa uppgifter är felaktiga, eller infördes eller behölls i TIS i strid med det ändamål som anges i artikel 23.2, eller om principerna i artikel 26 inte har iakttagits.

5. På varje medlemsstats territorium får var och en i enlighet med lagar, förordningar och förfaranden i den berörda medlemsstaten väcka talan vid de domstolar eller, i förekommande fall, göra anmälan hos de domstolar eller den myndighet som utsetts för detta ändamål, i enlighet med dessa lagar, förordningar och förfaranden om personuppgifter i TIS för att

- a) låta rätta eller radera felaktiga personuppgifter,
- b) låta rätta eller radera personuppgifter som införts eller behållits i TIS i strid med denna förordning,
- c) erhålla tillgång till personuppgifter,
- d) erhålla skadestånd enligt artikel 40.2.

Vad gäller uppgifter som införts av kommissionen får talan anhängiggöras hos domstolen i enlighet med artikel 173 i fördraget.

Medlemsstaterna och kommissionen förbinder sig ömsesidigt att verkställa de slutliga beslut som fattas av en domstol, EG-domstolen eller en annan myndighet som utsetts för detta ändamål och som rör punkterna a, b och c i första stycket.

6. Hänvisningarna i denna artikel och i artikel 32.5 till ett "slutligt beslut" innebär inte någon skyldighet för nå-

gon medlemsstat eller för kommissionen att överklaga beslutet som fattats av en domstol eller av någon annan myndighet som utsetts för detta ändamål.

Kapitel 6

Kontroll av dataskydd avseende personuppgifter

Artikel 37

1. Varje medlemsstat skall utse en eller flera nationella tillsynsmyndigheter som skall ansvara för dataskydd avseende personuppgifter och dessa myndigheter skall genomföra en oberoende övervakning av sådana uppgifter som införts i TIS.

Tillsynsmyndigheterna skall i överensstämmelse med sin respektive nationella lagstiftning oberoende övervaka och kontrollera att behandlingen och användningen av data som är lagrade i TIS inte kränker de berörda personernas rättigheter. För detta ändamål skall tillsynsmyndigheterna ha tillgång till TIS.

2. Varje person får be varje nationell tillsynsmyndighet att kontrollera personuppgifter i TIS och den användning som görs eller har gjorts av dessa uppgifter. Denna rättighet regleras av lagar, förordningar och förfaranden i den medlemsstat där förfrågan görs. Om uppgifterna har införts av en annan medlemsstat eller av kommissionen, skall kontrollen genomföras i nära samarbete med denna medlemsstats nationella tillsynsmyndighet eller med den myndighet som anges i punkt 4.

3. Kommissionen skall inom sina avdelningar vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att en kontroll av skyddet av personuppgifter erbjuder en skyddsnivå motsvarande den i punkt 1.

4. Till dess att en eller flera myndigheter upprättas för gemenskapsinstitutioner och gemenskapsorgan, skall kommissionens aktiviteter vad gäller de föreskrifter om dataskydd som fastställs i artikel 34.1, artikel 36.1 och artikel 37.3 övervakas av den ombudsman som avses i artikel 138e i fördraget inom ramen för det uppdrag som fördraget ger.

Kapitel 7

Säkerhet i förbindelse med TIS

Artikel 38

1. Alla tillämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder som är nödvändiga för att upprätthålla säkerheten skall vidtas

- a) av medlemsstaterna och kommissionen, var och en i den mån den berörs med avseende på de TIS-terminaler som finns på deras respektive territorium och i kommissionens lokaler,
- b) av den kommitté som avses i artikel 43 vad gäller TIS och de terminaler som finns i samma lokaler som TIS och som används för tekniska ändamål, samt de kontroller som krävs i punkt 3.

2. Medlemsstaterna, kommissionen och kommittén som avses i artikel 43 skall särskilt vidta åtgärder för att

- a) förhindra att obehöriga får tillgång till de installationer som används för databehandlingen,
- b) förhindra att data och datamedia läses, kopieras, ändras eller utplånas av obehöriga,
- c) förhindra att data införs obehörigen och varje obehörig läsning, ändring eller radering av data,
- d) förhindra att obehöriga får tillgång till uppgifter i TIS med hjälp av dataöverföringsutrustning,
- e) garantera att, vad gäller användningen av TIS, behöriga personer endast har tillgång till de data för vilka de är behöriga,
- f) garantera att det är möjligt att kontrollera och fastställa till vilka myndigheter data får överföras genom dataöverföringsutrustning,
- g) garantera att det i efterhand är möjligt att kontrollera och fastställa vilka data som har införts i TIS, när och av vem, samt att kontrollera förfrågningar,
- h) förhindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering av data under överföringen av data och transporten av datamedia.

3. I enlighet med artikel 43 skall kommittén kontrollera att de genomförda undersökningarna var godkända och har utförts av godkända användare. Minst 1 % av alla undersökningar som görs skall kontrolleras. En förteckning över dessa undersökningar och kontroller skall införas i systemet och skall endast användas för de ovannämnda kontrollerna. Förteckningen skall raderas efter sex månader.

Artikel 39

1. Var och en av medlemsstaterna skall utse ett organ som skall vara ansvarigt för de säkerhetsåtgärder som anges i artikel 38 med avseende på de terminaler som är placerade inom dess territorium, den omprövning som fastställs i artikel 33.1 och 33.2 och allmänt för en riktig tillämpning av denna förordning i den mån det är nödvändigt enligt dess lagar, förordningar och förfaranden.

2. Kommissionen skall för sin del utse de tjänster som skall vara ansvariga för de åtgärder som anges i punkt 1.

Kapitel 8

Ansvar och offentliggörande

Artikel 40

1. Varje TIS-part som har infört uppgifter i systemet skall vara ansvarig för att dessa uppgifter är riktiga, aktuella och lagenliga. Dessutom skall varje medlemsstat eller, om så är tillämpligt, kommissionen vara ansvarig för att bestämmelserna i artikel 26 följs.

2. Varje TIS-part skall i enlighet med nationella lagar, förordningar och förfaranden eller motsvarande gemenskapsbestämmelser, ansvara för den skada som förorsakas en person genom användandet av TIS i den berörda medlemsstaten eller hos kommissionen.

Samma gäller om skadan har orsakats av att den uppgiftslämnande TIS-parten har infört felaktiga uppgifter eller har infört uppgifter i strid med denna förordning.

3. Om den TIS-part mot vilken talan har väckts på grund av felaktiga uppgifter inte har lämnat dessa uppgifter, skall de berörda parterna försöka att nå en överenskommelse om huruvida, och i så fall hur stor del av, det utbetalade skadeståndet som skall återbetalas av den uppgiftslämnande parten till den andra parten. De belopp som sålunda överenskomms skall betalas på begäran.

Artikel 41

Kommissionen skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra ett meddelande om TIS inrättande.

AVDELNING VI

DATASKYDD UNDER ICKE-AUTOMATISKT UTBYTE AV UPPGIFTER

Artikel 42

De föreskrifter som gäller för automatiskt utbyte av uppgifter och databehandling skall på motsvarande sätt tillämpas på icke-automatiskt utbyte och icke-automatisk databehandling.

AVDELNING VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 43

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det inte strider mot kommitténs yttrande.

Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas, såvida inte rådet med enkel majoritet har avvisat förslaget.

3. Det förfarande som fastställs i punkt 2 skall särskilt tillämpas på

- a) beslut om vilka uppgifter som skall ingå i TIS enligt föreskrifterna i artikel 25,
- b) fastställandet av åtgärder avseende tillämpningen av jordbrukslagstiftningen, för vilket ändamål information skall införas i TIS enligt föreskrifterna i artikel 23.4.

4. Kommittén skall undersöka alla frågor avseende tillämpningen av denna förordning som får resas av ordföranden, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat, särskilt vad gäller

- hur det ömsesidiga biståndet som föreskrivs i denna förordning allmänt sett fungerar,
- vilka praktiska arrangemang som har antagits för att överlämna de upplysningar som avses i artiklarna 16 och 17,

- vilka upplysningar som har meddelats kommissionen med tillämpning av artiklarna 17 och 18 i syfte att dra lärdom av dem, att besluta om nödvändiga åtgärder för att sätta stopp för överträdelser av tull- eller jordbrukslagstiftningen och, om så är tillämpligt, att föreslå ändringar av befintliga eller utarbetade av nya gemenskapsbestämmelser,

- förberedelsen av de undersökningar som skall genomföras av medlemsstaterna och samordnas av kommissionen samt av de tjänsteresor som föreskrivs i artikel 20,

- de åtgärder som vidtagits för att bibehålla uppgifternas sekretesskydd, särskilt vad gäller personuppgifter, som utbyts enligt denna förordning, utom de som föreskrivs i avdelning V,

- införandet av ändamålsenlig drift av TIS och alla tekniska och operativa åtgärder som behövs för att garantera systemets säkerhet,

- nödvändigheten att lagra uppgifter i TIS,

- de åtgärder som vidtagits för att bibehålla sekretesskyddet av de uppgifter som införs i TIS enligt denna förordning, särskilt personuppgifter, och för att säkerställa att de databehandlingsansvariga uppfyller sina skyldigheter,

- de åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 38.2.

5. Kommittén skall undersöka alla problem som rör driften av TIS och som uppmärksammas av de tillsynsmyndigheter som avses i artikel 37. I dessa fall skall kommittén sammanträda i en för ändamålet inrättad sammansättning med företrädare som varje medlemsstat utser från sin eller sina tillsynsmyndigheter. Den ombudsman som avses i artikel 37.4 eller dennes företrädare får också på eget initiativ delta vid sammanträden i kommittén i denna sammansättning, om denne anser det vara förenligt med sina skyldigheter. Kommittén skall mötas i denna sammansättning minst en gång om året.

6. För denna artikels ändamål skall kommittén ha direkt tillgång till och direkt kunna använda uppgifter från TIS.

Artikel 44

Med undantag av bestämmelserna i avdelning V om TIS kan handlingar som avses i denna förordning ersättas av datoriserad information i valfri form som framställts för samma ändamål.

Artikel 45

1. Oavsett form skall alla upplysningar som överlämnas i enlighet med denna förordning vara konfidentiella, däribland de uppgifter som finns lagrade i TIS. De skall omfattas av sekretesskydd och skall åtnjuta det skydd som ges samma slag av upplysningar enligt såväl nationell lagstiftning i den medlemsstat som mottagit upplysningarna, som motsvarande bestämmelser som gäller för gemenskapens organ.

Upplysningarna som avses i första stycket får inte särskilt översändas till andra personer än till de personer inom medlemsstaterna eller vid gemenskapens institutioner vars arbetsuppgifter kräver kännedom eller tillgång till dem. Inte heller får de användas för andra ändamål än dem som anges i denna förordning, såvida inte den medlemsstat eller kommissionen, som tillhandahållit uppgifterna eller lagrat dem i TIS, uttryckligen har godkänt detta och under de villkor som fastställs av den medlemsstaten eller av kommissionen, samt i den utsträckning som gällande bestämmelser i den medlemsstat där den mottagande myndigheten är belägen, inte utesluter sådant överlämnande eller användning.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i avdelning V om TIS skall uppgifter om fysiska och juridiska personer överlämnas enligt denna förordning, endast om det är absolut nödvändigt för att förebygga, utreda eller beivra handlingar som strider mot tull- eller jordbrukslagstiftningen.

3. Punkterna 1 och 2 skall inte förhindra användningen av upplysningar som erhållits enligt denna förordning i samband med beivrandet av överträdelse av tull- eller jordbrukslagstiftningen.

Den behöriga myndighet som tillhandahållit dessa upplysningar skall omedelbart underrättas om denna användning.

4. Om en medlemsstat underrättar kommissionen att närmare undersökningar har visat att en fysisk eller juridisk person, vars namn har överlämnats enligt denna förordning, inte varit inblandad i någon oegentlighet, skall kommissionen omedelbart underrätta alla parter till vilka dessa personuppgifter har överlämnats på grundval av denna förordning. Den berörda personen skall då inte längre anses vara inblandad i den oegentlighet som har gett upphov till den ursprungliga underrättelsen.

Om personuppgifterna är lagrade i TIS skall de utplånas.

Artikel 46

Vid tillämpningen av denna förordning skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att

a) inom landet säkerställa ett effektivt samarbete mellan de administrativa myndigheter som avses i artikel 1.1,

b) i sina ömsesidiga förbindelser upprätta sådant direkt samarbete som behövs mellan de myndigheter som har givits särskild behörighet för detta ändamål.

Artikel 47

Medlemsstaterna får gemensamt i den omfattning som det är nödvändigt besluta förfaranden för att säkerställa att det ömsesidiga bistånd som anges i denna förordning fungerar väl, särskilt för att undvika något avbrott i övervakningen av personer eller varor som skulle kunna vara till men för upptäckten av handlingar som strider mot tull- och jordbrukslagstiftningen.

Artikel 48

1. Denna förordning skall inte binda medlemsstaternas behöriga myndigheter att bevilja varandra bistånd om detta sannolikt skulle störa den allmänna ordningen eller andra grundläggande intressen, särskilt vad gäller datskydd, i den medlemsstat i vilken de är belägna.

2. Varje avslag på ansökan om bistånd skall motiveras.

Kommissionen skall så snart som möjligt underrättas om varje avslag på ansökan om bistånd samt motiveringen som angivits.

Artikel 49

Utan att det påverkar tillämpningen av kommissionens rätt att bli underrättad enligt andra gällande förordningar, skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om de administrativa eller rättsliga beslut eller huvudpunkterna i dessa avseende tillämpningen av påföljder för brott mot tull- eller jordbrukslagstiftningen i de fall som har varit föremål för underrättelse enligt artiklarna 17 eller 18.

Artikel 50

Med undantag för de kostnader som är förknippade med funktionen av TIS eller med skadestånd enligt artikel 40, skall medlemsstaterna och kommissionen avstå från alla krav på ersättning för kostnader som har uppstått enligt denna förordning utom, i förekommande fall, vad gäller arvoden till experter.

Artikel 51

Denna förordning skall inte påverka medlemsstaternas tillämpning av straffrättsliga bestämmelser och bestämmelser om ömsesidigt bistånd i straffrättsliga frågor, däribland bestämmelser om sekretess under förundersökningen.

Artikel 52

1. Förordning (EEG) nr 1468/81 skall upphöra att gälla.
2. Hänvisningar till den upphävda förordningen skall anses hänföra sig till denna förordning.

Artikel 53

1. Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 13 mars 1998.

2. Artikel 42 skall emellertid inte tillämpas i Danmark, Irland, Förenade kungariket och Sverige förrän det finns

gemenskapsbestämmelser som är tillämpliga på alla uppgifter som omfattas av denna förordning.

Från och med den dag då bestämmelserna enligt första stycket gäller i alla medlemsstater skall artikel 42 upphöra att gälla och den avvikelse som föreskrivs i första stycket skall inte längre ha effekt.

Om de ovan nämnda bestämmelserna efter fem år ännu inte har blivit tillämpliga skall kommissionen upprätta en rapport, eventuellt åtföljd av förslag.

Så länge de fyra berörda medlemsstaterna som avses i första stycket inte tillämpar bestämmelserna i artikel 42, får medlemsstaterna och kommissionen kräva att den icke-automatiska behandlingen av personuppgifter som den avser överlämna till dessa fyra medlemsstater ges samma dataskydd som det som de själva tillämpar för den icke-automatiska behandlingen av sådana uppgifter.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 mars 1997.

På rådets vägnar

M. PATIJN

Ordförande

BILAGA

ÖVERFÖRING AV UPPGIFTER

(Artikel 30.1)

1. Överföring till andra offentliga organ

Överföring av uppgifter till offentliga organ bör endast tillåtas om, i det särskilda fallet,

- a) det föreligger en klar rättslig förpliktelse eller tillåtelse eller tillstånd av tillsynsmyndigheten, eller
- b) dessa uppgifter är oundgängliga för mottagaren för att uppfylla dennes arbetsuppgift, förutsatt att målet för insamlingen eller behandlingen som skall genomföras av mottagaren inte är oförenligt med det ursprungliga målet, samt att det inte strider mot det överförande organets rättsliga förpliktelser.

Överföringen är undantagsvis tillåten om, i det särskilda fallet,

- a) överföringen otvivelaktigt är den berörda personens intresse och denna har lämnat sitt medgivande, eller om omständigheterna är av den art att ett sådant medgivande klart kan antas, eller
- b) överföringen är nödvändig för att förhindra en allvarlig och överhängande fara.

2. Överföring till privatpersoner

Överföringen av uppgifter till privatpersoner bör endast vara tillåten om det, i det särskilda fallet, föreligger en klar rättslig förpliktelse eller tillåtelse eller tillstånd av tillsynsmyndigheten.

Överföring till privatpersoner är undantagsvis tillåten om, i det särskilda fallet,

- a) överföringen otvivelaktigt är i den berörda personens intesse och denna har lämnat sitt medgivande eller om omständigheterna är av den art att ett sådant medgivande klart kan antas, eller
- b) överföringen är nödvändig för att förhindra en allvarlig och överhängande fara.

3. Internationell överföring

Överföring av uppgifter till utländska myndigheter bör endast vara tillåten, förutsatt att den nationella lagstiftningen om dataskydd avseende den berörda personen inte påverkas och

- a) om det föreligger en klar rättslig bestämmelse enligt nationell eller internationell rätt,
- b) i avsikten av en sådan bestämmelse, om överföringen är nödvändig för att förhindra en allvarlig och överhängande fara.

4.1 Begäran om överföring

Om inte annat följer av särskilda bestämmelser i den nationella lagstiftningen eller i internationella överenskommelser, bör en begäran om överföring av uppgifter innehålla uppgifter om det organ eller den person som begär uppgifterna samt skälen för denna begäran och dess syfte.

4.2 Villkor för överföring av uppgifter

Såvitt möjligt skall uppgifternas kvalitet kontrolleras, senast innan de överförs. Vid all dataöverföring bör, såvitt möjligt, rättsliga beslut och beslut att inte beivra anges, samt bör de uppgifter som grundar sig på yttranden eller personliga bedömningar kontrolleras vid källan innan de överförs och deras grad av korrekthet eller tillförlitlighet anges.

Om det upptäcks att uppgifterna inte längre är korrekta och aktuella bör de inte överföras. Om gamla eller oriktiga uppgifter har överförts, bör det överförande organet såvitt möjligt underrätta alla mottagare av dessa data om att uppgifterna inte är korrekta.

4.3 Garanti avseende dataöverföring

De uppgifter som överförs till andra organ, privatpersoner och utländska myndigheter bör inte användas för andra ändamål än dem som anges i begäran om överföring av data.

Utän att det påverkar tillämpningen av punkterna 1–4.2 bör användningen för andra ändamål först godkännas av det överförande organet.